

relses Tilslutning var jo nemlig paa Forhaand sikret, idet et i Københavns Kommunalbestyrelse udarbejdet Forslag, saa vidt jeg forstaaer, i ikke ringe Grad har været grundlæggende for det Forslag, der er udarbejdet i Indenrigsministeriet. Altsaa, Københavns Kommunalbestyrelses Tilslutning var sikret paa Forhaand.

Men saa var der Frederiksberg Kommunalbestyrelse, den skulde ogsaa høres. Nu vil jeg for øvrigt sige, at det undrer mig noget, at Regeringen afæsker Frederiksberg Kommunalbestyrelse Erklæring i saadanne Spørgsmaal. Det er ikke mere, end hvad tidligere Regeringer har gjort, men jeg har ogsaa tidligere gjort opmærksom paa det mærkelige i, at man spørger en saadan enkelt Kommunalbestyrelse, der har fundet sig foranlediget til at udtræde af den Organisation, hvori den retmæssigt hørte hjemme, nemlig Den danske Købstadforening. Naar Frederiksberg Kommunalbestyrelse ikke længere tilhører denne Organisation, skyldes det maaske den Omstændighed, at man indenfor denne Organisation efterhaanden blev ked af, at næsten hver Gang man drøftede et Spørgsmaal, der skulde forelægges Regeringen, Lovforslag eller lignende, meldte Frederiksbergs Repræsentant sig og sagde: Vi maa bede om, at det ikke kommer til at omfatte Frederiksberg! Det var lige ved at udvikle sig til noget lignende, som naar vi her paa Rigsdagen i Lovene siger, at de gælder ikke for Færøerne, at vi, naar vi rettede Henstillinger til Regeringen vedrørende visse Spørgsmaal, altid skulde tilføje: Det gælder dog ikke Frederiksberg. Dette blev man ked af til sidst, det fik Frederiksberg en Følelse af, og de mente da, at de stod sig bedre ved at gaa ud. Det forstaaer jeg saa godt, naar man saa, efter at de er udtraadt, siger ærbødigt: Ja, mensaa skal denne enkelte By have lige saa megen Ret og lige saa megen Indflydelse paa disse Anliggender som Købstadforeningen, der omfatter samtlige Landets Købstæder. Men det forekommer mig at være en noget mærkelig vidtgaaende Hensynsfuldhed at vise den enkelte Kommune. Jeg gad vidst, om alle enkelte Kommuner, naar de gav sig til at melde sig ud af Organisationerne, alligevel vilde faa de vedkommende Lovforslag tilstillet. Det vilde blive et meget vidtløftigt Arbejde for Indenrigsministeren, hvis det skulde være Tilfældet.

I Frederiksberg Kommunalbestyrelse var naturligvis Flertallet, de Konservative, hvad man kunde vente — hvis de Konservative i Frederiksberg Kommunalbestyrelse havde fulgt deres Repræsentant i den kom-

munale Skattekommission, kunde man ganske vist ikke have ventet det, men det er jo ikke saa sjældent, at de Konservative, naar de sidder f. Eks. i et Byraad, viser en Optræden, medens en helt stik modsat Opfattelse gøres gældende af deres Partifæller i Rigsdagen, det ser vi jo ret jævnlige — altsaa, Flertallet i Frederiksberg Kommunalbestyrelse mente, at det burde gaa imod dette Forslag, fordi de har Interesser til fælles sammen med dem, som i øvrigt protesterer imod det, Storgrundejerne og Stortandbrugerne — det er jo dem, som samles i den fælles Modstand mod dette Lovforslag.

Jeg vil nu gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om der kan ventes fremsat Lovforslag i den Retning i indeværende Rigsdagssamling. Spørgsmaalet er saa meget mere berettiget, som der foreligger talrige Udtalelser fra Politikere, Rigsdagsmænd, navnlig konservative, der forsikrer, at dette Lovforslag ikke vil komme frem, og at dette er et Led i den Overenskomst, som er indgaaet mellem de Konservative og Venstre om det fremtidige Samarbejde. Spørgsmaalet var fremme til Diskussion forleden ved Grundejerforeningens Delegeretmøde i København. En Grundejer udtalte sin Tilfredshed med, at Regeringen ikke vilde fremkomme med et saadant Forslag, og han gik saa vidt, at han syntes, der var Anledning til at henfalde til en Takketale til Regeringen, fordi den havde vist denne Hensynsfuldhed mod Grundejerne. Saa sagde en konservativ Politiker, som deltog i Mødet, det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller: Lad bare være med det, der er saamænd ikke noget at takke for, for hvis Regeringen vil blive ved at regere, er den nødt til at lade være at fremsætte dette Lovforslag; det er noget, vi har besørget, at afholde den derfra, ellers er den færdig med at regere!

Det kunde være ret interessant at faa opklaret, om dette er rigtigt. Adskillige Presseudtalelser, ogsaa i Venstrepressen, tyder paa, at man ikke skal vente, at der fremkommer noget Lovforslag i den Retning fra den højtærede Indenrigsminister i indeværende Rigsdagssamling. Men hvis dette er Tilfældet, er vi netop ved det Point, jeg fremdrog, da jeg begyndte min Tale. Tilsyneladende kan man overholde Venstres Program ved at undlade at fremsætte de Sager, som man har lovet at fremsætte, men angaaende hvilke man dog ikke lige bestemt har givet noget Løfte med Hensyn til den Dag og Time, hvorpaa de skal fremsættes; men den højtærede Indenrigsministers Udtalelse i Fjorlader ikke nogen som helst Tvivl om, at den højtærede Indenrigsminister paa